

СИЛЬНА, ЯСКРАВА ОСОБИСТІТЬ

Світлої пам'яті професора Мартина Бідюка (1935—2006)

6 вересня 2006 року відійшов у вічність професор Мартин Бідюк.

В історії науки він залишиться як видатний представник української патофізіологічної школи, а в пам'яті учнів, співробітників, науковців, медиків — як сильна, яскрава, непересічна особистість.

Є люди, які своєю активною життєвою позицією, красою душі, високою інтелігентністю та великою добротою впливають на світогляд людей, що їх оточують. Саме такою людиною, яка вирізнялася своєю мудрістю, був і залишиться у нашій пам'яті Мартин Бідюк. Важко повірити в те, що ми більше не побачимо його доброї усмішки, не почуємо його голосу. Не уявляємо, що більше ніколи не пройде він коридорами нашої кафедри, не прочитає своїх блискучих лекцій студентам...

Мартин Миколайович Бідюк народився 13 січня 1935 року в селі Йосипівці Буського району Львівської області, у селянській родині. У 1960 році закінчив лікувальний факультет Львівського медичного інституту і за державним розподілом поїхав працювати в Новострілищанську лікарню Жидачівського району, що на Львівщині. З 1963 по 1966 рік працював головним лікарем Дев'ятницької лікарні Жидачівського району.

У 1967 році повернувся у рідну Alma mater — працював асистентом кафедри патологічної фізіології. У 1972 році захистив дисертацію і здобув ступінь кандидата медичних наук. З 1973 по 1992 рік обіймав посаду заступника декана, а потім і декана педіатричного факультету Львівського державного медичного інституту. У 1988 році захистив докторську дисертацію і здобув науковий ступінь доктора медичних наук, а в 1989 році — учене звання професора. З 1988 по 2005 рік був завідувачем кафедри патологічної фізіології Університету.

Професор М. Бідюк — автор 300 опублікованих праць (у тому 42 — за кордоном), двох монографій, одного підручника, трьох раціоналізаторських пропозицій, співавтор патенту на винахід. Був членом Міжнародної асоціації патофізіологів, спеціалізованої Вченої ради при Тернопільському державному медичному університеті ім. І. Горбачев-

ського, членом редколегії трьох журналів. Підготував 12 кандидатів медичних наук.

Коло зацікавлень та інтересів Мартина Миколайовича було надзвичайно широке. Вчений чудово знав історію України і козацтва, любив поезію, стрілецькі пісні, у міру можливого передавав студентам і ці свої знання. Професор був завжди м'який, стриманий і доброзичливий у ставленні до колег і студентів, слугував для нас прикладом у всьому.

Пам'ять про Мартина Бідюка — чудову людину, лікаря, ученого, педагога, люблячого чоловіка, батька і дідуся — завжди світлим спомином житиме в наших серцях.

Лікарська комісія НТШ